

det vilde være heldigt, om denne Indstilling kunde foretages af Sogneraadet, og jeg skal sige hvorfor. For det første er Sogneraadet jo langt bedre kendt med, hvilke Mænd i Kommunen der ere kvalificerede til at overtage denne Bestilling. Herredsfogeden vil let komme i nogen Forlegenhed dermed. Herredsfogeden kender jo altid bedst sin Sognefoged, men er ellers ikke videre godt kendt i Kommunen. Mange Sognefogeder kunne være kvalificerede, men de ere det ikke nær alle, og det vilde være vanskeligt for Herredsfogeden at sige: I det Sogn kan jeg bruge Sognefogeden, men i det Sogn maa jeg have en anden Mand. Jeg tror, det vilde være heldigt, om denne Indstilling kunde ske fra Sogneraadet og ikke fra Underøvrigheden.

I § 5 foreslaas det, at naar Parterne have gjort deres Meddelelse til Ægteskabsforstanderen, skal han opslaa Kundgørelse derom i tre Uger. Det ærede Medlem for Randers (Poul Rasmussen) var jo saa forlibt i denne Bekendtgørelsesmaade, hvad jeg for øvrigt synes stred mod hele hans øvrige Stilling til Forslaget. Det ærede Medlem for Bælum (J. H. Jensen) ser paa denne Sag omtrent som jeg ser. Han nævnte nogle Steder, hvor det vilde være uheldigt at faa opslaaet saadanne Bekendtgørelser, og deri er jeg enig med ham. Kunde der være noget i Vejen for at anbringe en Tavle i Kirkernes Vaabenhus og der slaa dem op? Jeg synes, det vilde være rigtigt.

I § 9 er der foreslaaet, at Vielsen skal foregaa paa Ægteskabsforstanderens Bolig, medmindre Ægteskabsforstanderen efter Overenskomst møder i Brudens eller Brudgommens Hjem. Nu vil jeg selvfølgelig se bort fra Tilfælde, hvor der er Tale om livsfarlige Sygdomme; der er det rimeligt, at Ægteskabsforstanderen maa møde i Hjemmet. Men naar det nu ligger den højtærede Kultusminister og det høje Ting paa Sinde, at den kirkelige Indvielse foregaaer umiddelbart efter den borgerlige Vielse — og det er jo ogsaa yderligere udtalt i Motiverne, at med det samme, de gaa hen til Ægteskabsforstanderen, kunde de køre til Kirke — saa tror jeg, det vilde være heldigst, at den borgerlige Vielse altid foregik hos Ægteskabsforstanderen. Jeg er tilbøjelig til at tro, at hvis det bliver, saaledes som her foreslaaet, hvis det tillades ogsaa uden for Sygdomstilfælde, at Ægteskabsforstanderen møder i Bruds eller Brudgoms Hjem, vil det tidt blive Følgen, at Gæsterne komme i samme

Øjeblik, som de skulle køre til Kirken, og det kan ogsaa bidrage til, at Brudeparret glemmer at gaa i Kirke. (*En Stemme*: Ja, saa maa de ogsaa hellere lade være!). Ja, vi skulle altid regne med Ligegyldighed og Formuesomstændigheder. Imidlertid har dette maaske mindre Betydning, og jeg tror, det vilde være heldigt at lade denne Bestemmelse gaa ud af Lovforslaget.

I § 14 bestemmes det, hvor meget der skal ydes til vedkommende Ægteskabsforstander for hans Ulejlighed, og hvor meget der skal tilfalde Kommunens Kasse. Ægteskabsforstanderen maa jo have lidt for sin Ulejlighed, men jeg tror ikke, det er heldigt, at der i dette Tilfælde ydes Tilskud til Kommunens Kasse. Ganske vist er det andre Steder foreskrevet, at der skal ydes Tilskud til Præsten fra Kommunens Kasse, hvad jeg senere skal komme nærmere til, men dette bliver et saa lille Beløb, at det intet er værd, og jeg finder det lidt underligt, at Kommunen skal have Tilskud paa denne Maade. Der som f. Eks. Ægteskabsforstanderens Honorar blev sat til 1,50 Kr., og Betalingen for at føre Duplikatbøgerne til 65 Øre, tror jeg, det vilde være rigtigt, idet der skal betales lige meget, hvad enten Brudeparret er formuende eller ikke. I Slutningen af Motiverne synes det at skimte igennem, at den højtærede Minister agter i en nær Fremtid at forelægge Forslag om Afløsning af Accidenser, og det glædede mig meget i Gaar at høre dette bekræftet af den højtærede Minister. Men hørte jeg rigtigt, sagde han, at det vilde blive Forslag til Adgang til Afløsning af Accidenser. Nu maa jeg sige, at jeg vilde sætte megen Pris paa, at dette blev ordnet, forinden dette Lovforslag kommer ud i Livet. Jeg vilde sætte overordentlig Pris derpaa, dels fordi jeg tror, at det netop paa den Maade, det her er foreslaaet, vil bidrage til at holde dem, som jeg før nævnte, de noget ligegyldige og tillige uformuende, fra Kirken. De skulle jo give mindst 4 Kr. for den borgerlige Vielse, og Kirken samt Offer til Præst og Degn ville jo ogsaa koste en Del. Naar vi se paa det fra den praktiske Side, kunne vi være vis paa, at det vil have nogen Betydning, idet de vedkommende ville tænke: Lad os være fri for at komme til Kirken, det er forbundet med Omkostninger. Følgen af Forslaget, som det her er affattet, vil altsaa blive den, at en hel Del af de mindre formuende bliver fra Kirken paa Grund af de Omkostninger, der ere forbundne dermed. At Kommunekassen skal betale til Præsten, uden at